KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 6. februar 1987

om visse metoder til fjernelse af ikke-fiberholdige materialer inden den kvantitative analyse af tekstilfiberblandingers sammensætning

(87/142/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 155, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 71/307/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om betegnelser for tekstilprodukter [1], senest ændret ved direktiv 83/623/EØF [2], indeholder bestemmelser om obligatorisk mærkning af tekstilprodukter, og disse produkters sammensætning skal være i overensstemmelse med den på etiketten angivne, hvilket kontrolleres ved analyse;

Rådets direktiv 72/276/EØF [3], senest ændret ved direktiv 81/75/EØF [4], samt Rådets direktiv 73/44/EØF [5] indeholder de analyseforskrifter, der er nødvendige for ved overensstemmelseskontrollen i Fællesskabet at bestemme fibersammensætningen i tekstilprodukter bestående af binære og ternære blandinger; disse forskrifter vedrører såvel forbehandlingen af prøven som selve den kvantitative analyse;

i direktiv 72/276/EØF og 73/44/EØF er det fastsat, at ikke-fiberholdige materialer, som er tilsat tekstilprodukter, skal fjernes inden analysen af prøvens fibersammensætning; der er heri kun fastsat en ensartet metode til fjernelse af ikke-fiberholdige materialer, som kan ekstraheres ved hjælp af petroleumether og vand, og altså ikke nogen metode til de særdeles talrige tilsætningsstoffer, som ikke er opløselige i ovennævnte reagenser; på denne baggrund må de laboratorier, der foretager overensstemmelseskontrol med tekstilprodukter, ofte anvende forskellige metoder, som kan give afvigende resultater;

det er praktisk talt umuligt på teknikkens nuværende stade at fastsætte bindende og udtømmende metoder til fjernelse af tilsætningsstoffer, som ikke er opløselige i petroleumether eller vand, fordi disse materialers sammensætning er så kompliceret og forskelligartet;

det er imidlertid hensigtsmæssigt for i det omfang, det er muligt at opnå den fornødne ensartethed i resultaterne fra den overensstemmelseskontrol med tekstilprodukter, der gennemføres i Fællesskabet, at give laboratorierne oplysning om egnede metoder, som de kan benytte, til fjernelse af de vigtigste tilsætningsstoffer, der ikke kan ekstraheres ved hjælp af petroleumether og vand; metoder med sådanne egenskaber findes i teknisk rapport ISO 5 090 af 15. februar 1977 og i standard UNI 8 046 af juni 1980, hvilket er bekræftet af eksperter fra de nationale laboratorier inden for arbejdsgruppen »analyser« under Kommissionen; det bør i givet fald være muligt at benytte disse metoder, og det bør derfor henstilles, at de anvendes; der kan således henvises til disse dokumenter, idet der gøres opmærksom på de fornødne afvigelser og metodernes begrænsninger;

disse konklusioner er i overensstemmelse med de synspunkter, der er givet udtryk for i Udvalget for direktiverne om betegnelser for etikettering af Tekstilprodukter —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Det henstilles, at de laboratorier, som gennemfører overensstemmelseskontrol med sammensætningen af tekstilprodukter, i forbindelse med forbehandlingen af den prøve, der skal analyseres, anvender de metoder til fjernelse af ikke-fiberholdige materialer, som der henvises til i bilaget til denne henstilling.

(1) EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 16.
(2) EFT nr. L 353 af 15. 12. 1983, s. 8.
(3) EFT nr. L 173 af 31. 7. 1972, s. 1.
(4) EFT nr. L 57 af 4. 3. 1981, s. 23.
(5) EFT nr. L 83 af 30. 3. 1973, s. 1.

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer på grundlag af denne henstilling.

Artikel 3

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Grigoris VARFIS

Medlem af Kommissionen

BILAG

ANBEFALEDE METODER TIL FJERNELSE AF BESTANDDELE, DER IKKE ER FIBRE, INDEN DEN KVANTITATIVE ANALYSE AF TEKSTILFIBERBLANDINGERS SAMMENSÆTNING

Punkt I.6, tredje afsnit, første punktum, i bilag II, del 1, til direktiv 72/276/EØF og bilag I til direktiv 73/44/EØF

1. INDLEDNING

I tekstilindustrien forstås ved »bestanddele, der ikke er fibre« alle naturlige eller syntetiske materialer tilsat tekstilprodukter i alle forarbejdningsfaser. Disse midler tjener til de mest forskellige formål, alt efter arten af det tekstilprodukt, hvortil de er tilsat, samt dette produkts anvendelsesformål.

Generelt kan bestanddele, der ikke er fibre, opdeles i flere kategorier f. eks.:

— olier, avivage,

— slettemidler,

— appreturmidler og imprægneringsmidler.

2. FORANSTALTNINGER TIL FJERNELSE AF TILSATTE BESTANDDELE

For at kunne bestemme sammensætningen af et tekstilprodukt er det i forbindelse med blandede eller »rene« tekstilprodukter, som indeholder fremmede fibre, nødvendigt at foretage en kvantitativ analyse af fiberindholdet, oftest baseret på en eller flere af bestanddelenes opløselighed.

2.1. Forud for analysen skal alle bestanddele, der ikke er fibre, imidlertid fjernes i henhold til stk. 3 i den nye artikel 12 i direktiv 71/307/EØF vedrørende »tekstilbetegnelser«, som er anført i artikel 1, punkt 7, i direktiv 83/623/EØF.

2.2. Denne forskrift er ligeledes medtaget og nuanceret i direktiv 72/276/EØF (bilag II, del 1, fjerde og femte afsnit) og 73/44/EØF (bilag I, indledning, ottende og niende afsnit) vedrørende kvantitativ analyse af binære og ternære tekstilfiberblandinger.

2.3. Til fjernelse af visse bestanddele, der ikke er fibre, herunder navnlig bestanddele, som kan ekstraheres ved hjælp af petroleumether og vand (olier, fedtstoffer, voks, vandopløselige stoffer, osv.), er der i bilag I og II til ovennævnte to »analyse«-direktiver i punkt I.6 »Forprøvens forbehandling« fastsat en ensartet metode, som består i ekstraktion med petroleumether efterfulgt af nedsænkning i koldt vand og derpå i varmt vand.

2.4. Der er derimod ikke fastsat nogen metode til fjernelse af andre bestanddele, der ikke er fibre, idet følgende er fastsat i punkt I.6, tredje og fjerde afsnit:

»Såfremt de bestanddele, der ikke er fibre, ikke kan ekstraheres ved hjælp af petroleumether og vand, må de på anden måde end med vand, som beskrevet i det foregående, fjernes med en egnet metode, der ikke i væsentlig grad forandrer nogen af fiberbestanddelene...

I analyserapporterne skal de valgte forbehandlingsmetoder indgående beskrives.«

Da sammensætningen af de til tekstilprodukter tilsatte bestanddele varierer kraftigt og er meget kompleks, og da der foregår en fortsat teknisk udvikling af disse stoffer, hvis karakteristika, herunder navnlig opløselighed, kan ændre sig med tidens løb, er problemet med fjernelsen heraf meget kompliceret og variabelt.

Det er således praktisk talt umuligt forud at fastlægge ensartede metoder, som er præcise og udtømmende, til fjernelse af alle tilsatte bestanddele.

Det er derfor, der ikke i »analyse«-direktiverne er fastsat sådanne metoder, og at det er overladt til laboratorierne at vælge egnede metoder til fjernelse af forskellige tilsatte bestanddele, som kan forefindes i de tekstilprodukter, der skal analyseres.

3. ANBEFALEDE METODER

3.1. At det, som konstateret, er umuligt på forhånd at udarbejde ensartede metoder, som kan anvendes til alle tilsatte bestanddele, udelukker dog ikke, at analyselaboratorierne bør have adgang til metoder med præcise retningslinjer, som de i givet fald kan anvende i forskellige tilfælde, herunder navnlig til opløsning af de oftest anvendte tilsatte bestanddele.

I mangel af sådanne metoder vil fjernelse af de pågældende stoffer inden analysen af tekstilprodukterne nemlig på de forskellige laboratorier kunne ske på meget forskellige og undertiden teknisk uforsvarlige måder, hvilket kan indebære en risiko for forskellige analyseresultater.

Med henblik på at indføre en vis ensartethed i forbehandlingen af de prøver, der skal undersøges, bør der derfor anbefales egnede metoder til fjernelse af de vigtigste til tekstilprodukter tilsatte bestanddele.

3.2. Til fjernelse af bestanddele, der ikke er fibre, herunder navnlig imprægneringsmidler, betragtes følgende metoder som egnede og kan derfor anvendes:

— metoderne i teknisk rapport ISO 5 090 af 15. februar 1977, skema og bilag;

— i standard UNI (1) 8 046 af juni 1980, metoderne i kapitel 4, punkt 4.2, 4.3, 4.4, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9 og 4.11 vedrørende de tilsatte bestanddele, der er nævnt i kapitel 5 under løbenumrene 5.4, 5.8, 5.10, 5.17, 5.19, 5.21, 5.22, 5.23, 5.28 og 5.29.

4. BEMÆRKNINGER

De metoder til fjernelse af harpikser til krølægteimprægnering, der er beskrevet i punkt A.11 i teknisk rapport ISO 5 090 og punkt 4.9 i standard UNI 8 046, er lige gode, og det gør således ingen forskel, hvilken af dem, der anvendes.

De metoder til fjernelse af slettemidler og appreturmidler på basis af acrylharpiks, der er beskrevet i punkt A.6 i teknisk rapport ISO 5 090 og i punkt 5.4 og 5.21 i standard UNI 8 046, betragtes som komplementære, og hvilken metode der bør anvendes, afhænger således af det pågældende tilfælde.

5. ADVARSEL

Opmærksomheden skal henledes på følgende forhold, som også kommer til udtryk i første afsnit, andet punktum, i ovennævnte rapport ISO 5 090:

— de foreslåede metoder er undertiden upræcise, uden at det er muligt med den nuværende viden at afbøde herpå;

— der mangler metoder til fjernelse af visse bestanddele, der ikke er fibre;

— det er ikke altid muligt at forvisse sig om, hvorvidt de tilsatte bestanddele er fjernet fuldstændigt eller ej, da der ikke i alle tilfælde kendes metoder til identifikation af disse;

— visse metoder kan beskadige tekstilfibrene, uden at det for øjeblikket er muligt at fastslå beskadigelsens omfang.

(1) UNI = Ente Nazionale Italiano de Unificazione.